

der rent faktisk eksisterer, ikke bliver overholdt, eller at de muligheder, lovgivningen giver, ikke udnyttes.

På det lokale plan har udviklingen i høj grad været præget af, at de lokale myndigheder ikke har haft den fornødne ekspertise til deres bistand. Problemerne er blevet stadig mere komplicerede, men man har ikke — og måske heller ikke med den eksisterende administrative inddeling kunnet drage — draget konsekvenserne af denne udvikling ved at udbygge den tekniske stab, især for sundhedskommissionerne.

Hertil kommer, at det ikke kan udelukkes, at sundhedskommissionerne har været betænkelige ved at gribe ind over for større virksomheder, fordi kommunen havde interesse i at bevare virksomheden indenfor dens grænser, og den blot kunne true med at flytte til en anden kommune, hvor reglerne ikke var så strenge, eller hvor de ikke blev overholdt.

De eksisterende regler må moderniseres, samordnes og overholdes.

Mange af de eksisterende regler er fastsat i lokale vedtægter, som kan variere fra kommune til kommune. Dette er ikke længere acceptabelt. På en række andre områder, f. eks. bygningslovgivningen, er man gået over til at give landsdækkende regler. En tilsvarende udvikling må komme på dette område, således at de lokale vedtægter i det væsentligste forsvinder.

Endvidere er indgrebene på en række områder baseret på et ret frit skøn hos de pågældende myndigheder. Det må afløses af bestemmelser, der angiver den maksimalt tilladelige grænse for forurening, støj m. m., således at det lokale skøn begrænses, jfr. nærmere herom nedenfor.

Samtidig må administrationen af dette område omlægges, således at man sikrer en koordination af såvel eksisterende som nye regler og skaber mulighed for tilrettelæggelse af en hensigtsmæssig og effektiv administration.

På det lokale plan må administrationen formentlig fortsat bygge på de kommunale sundhedskommissioner, hvor det med den ændrede kommuninddeling skulle være muligt at knytte noget mere sagkyndig bistand til dem.

Imidlertid er det helt klart, at administrationen ikke alene kan klares på det lokale plan. Udviklingen stiller krav om en stadig stigende sagkundskab. Derfor må der på det amtskommunale plan opbygges amtssundhedskommissioner, hvortil man knytter den fornødne sagkundskab. Deres hovedopgave vil være at bistå de lokale sundhedskommissioner og kontrollere deres arbejde for derved at sikre over-

holdelsen af givne regler. De eksisterende og eventuelt nye laboratoriefaciliteter må knyttes til disse amtssundhedskommissioner. Endvidere må forholdet til andre lokale administrationer tages op.

Her skal blot nævnes fabrikinspektører og fiskerikontrollen.

Endelig bør spørgsmålet om vandindvindingslovens og vandløbslovens administration tages op til overvejelse med henblik på at sikre den bedst mulige koordination af arbejdet med den øvrige sundheds- og planlægningsadministration.

I forsættelse af de tanker, regeringen har med oprettelsen af et Forureningsråd, bør der gennemføres en koordination og samling af administrationen af beslægtede forureningsproblemer på det centrale plan. Disse funktioner må samles i et direktorat, som sorterer under et ministerium, der i øvrigt beskæftiger sig med beslægtede problemer. Det bør understreges, at dette ikke betyder ansættelse af et nyt personale, men åbner mulighed for en bedre udnyttelse af det allerede ansatte.

Ad pkt. 2.

En effektiv miljøpolitik er en meget omfattende opgave på lang sigt, og mange af dens problemer kræver endnu en betydelig forskningsindsats. Desto vigtigere er det at fastholde den interesse, som den offentlige mening i dag viser for disse spørgsmål, og det kan ikke ske bedre end ved straks fra starten at sørge for forbedringer, offentligheden længe og med rette har krævet. Mange af sådanne forbedringer kræver kun aktiv beslutsomhed, mens de økonomiske konsekvenser vil holde sig inden for beskedne og overskuelige grænser.

Ud fra disse betragtninger har socialdemokratiet i de følgende punkter stillet en række forslag til foranstaltninger, som kan gennemføres straks.

Også på disse områder er vor viden omgivet med en betydelig usikkerhed. På en række områder må vi erkende, at vor viden ikke i dag er tilstrækkelig til at give de fornødne regler. Vi kender problemets eksistens, men må erkende, at vor viden ikke er tilstrækkelig stor til at fastlægge de mest hensigtsmæssige regler. Dette kan enten skyldes, at vi ikke har kendskab til eksisterende forskningsresultater fra udlandet, eller at forskningen på det pågældende område ikke er tilstrækkeligt udviklet. Der må derfor oprettes et centralt forsknings- og informationsinstitut til at råde bod på denne mangel på viden. Det må stærkt understreges, at der ikke behøver at blive tale om en stor institution.

Dets to hovedopgaver skal være:

1. at koordinere den igangværende spredte forskning inden for problemer, der har betydning for be-